

Arrest

nr. 211 521 van 25 oktober 2018
in de zaken RvV X en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 februari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 december 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 november 2017 tot weigering van verlenging van de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 2 februari 2016.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 december 2017 met referentenummer X in de zaak met rolnummer X

Gelet op de beschikkingen van 11 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. EL-KHOURY, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 5 augustus 2014, bij de Belgische ambassade te Yaoundé, een aanvraag in voor een visum om dringende medische redenen. Dit visum werd haar op 20 augustus 2014 toegestaan voor een duur van 90 dagen.

Zij deed op 15 september 2014 te Sint-Pieters-Leeuw een aankomstverklaring en werd, onder een bijlage 3, toegestaan tot verblijf tot 5 december 2014.

Verzoekster vroeg om medische redenen een eerste verlenging van haar visum, wat haar op 2 december 2014 door het bestuur werd toegestaan. Haar verblijf werd verlengd van 6 december 2014 tot 13 februari 2015.

Zij diende op 9 februari 2015 een tweede aanvraag tot verlenging van haar visum in. Het bestuur verlengde haar visum tot 14 mei 2015.

Zij diende op 23 april 2015 een derde aanvraag in voor verlenging van haar visum. Het bestuur verlengde haar visum tot 29 september 2015.

Op 2 februari 2016 trof de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit vormt de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer 185 407. Zij is gemotiveerd als volgt:

“De heer / mevrouw :

naam en voornaam: K.D.,J.O.

(...)

nationaliteit: Kameroen

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

(...)

(x) 2° in volgende gevallen :

[x] de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

(...)

Regelmatig verblijf verstreken.”

Vervolgens werd dit bevel om het grondgebied te verlaten van 2 februari 2016 verschillende malen verlengd voor een periode van maximaal 90 dagen, met name werd het verlengd van 24 mei 2016 tot 1 augustus 2016, van 23 augustus 2016 tot 1 november 2016, van 1 december 2016 tot 14 januari 2017, van 6 maart 2017 tot 24 april 2017 en van 9 juni 2017 tot 24 juli 2017. Een laatste verlenging werd toegestaan van 28 augustus 2017 tot 24 oktober 2017, nadat een nieuwe reisverzekering was neergelegd, geldig van 8 september 2017 tot 7 december 2017.

Op 6 november 2017 werd de beslissing genomen tot weigering van verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, in essentie omdat de medische verzorging kan worden verdergezet in Kameroen. Dit vormt de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer 214 881.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Ik heb de eer u mee te delen dat het bevel om het grondgebied te verlaten, verlengd tot 24/10/2017, niet mag verlengd worden. Bijgevolg dient betrokkene zo vlug mogelijk gevolg te geven aan het haar betekende bevel.

Opmerking : een verlenging van verblijf kan niet toegestaan worden, aangezien uit het voorgelegde medisch type-attest van de specialist blijkt dat de verzorging kan verder gezet worden in het land van herkomst, dat betrokkene zich kan verplaatsen en kan reizen en dat er medisch geen tegenindicatie is voor een terugreis.”

2. Over de rechtspleging

2.1. In haar verzoekschriften kiest verzoekster voor het Frans als proceduretaal. De bestreden beslissingen zijn opgesteld in het Nederlands en derhalve is deze taal, gelet op het gestelde in artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de proceduretaal. Het staat verzoekster gelet op het gestelde in artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet vrij haar verzoekschriften in te dienen in het Frans doch de behandeling en de beslechting van de zaken geschiedt in het Nederlands. Ter terechtzitting, waar de verzoekende partij pleitte in het Nederlands, worden daarover ook geen verdere opmerkingen geuit.

2.2. Gelet op de onderlinge samenhang van beide zaken en met het oog op een vlotte rechtsbedeling worden beide zaken gevoegd.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep in de zaak met als rolnummer 214 881

3.1. De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

3.2. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 4 oktober 2018 werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter vraagt de verzoekende partij welk belang zij meent te kunnen doen gelden bij haar beroep, gericht tegen een weigering tot verlenging van de termijn om vrijwillig gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten, daar een dergelijke verlenging voor een welbepaalde termijn is bedoeld als bescherming tegen een gedwongen verwijdering en de verzoekende partij tot op heden nog niet op gedwongen wijze werd verwijderd, terwijl de beoogde verlenging van de termijn al lang verstreken is . De verzoekende partij gedraagt zich hieromtrent naar de wijsheid”.

3.3. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk in de zaak met rolnummer 214 881.

4. Onderzoek van het beroep in de zaak met rolnummer 185 404

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

4.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van:

*"- article 3 de la Convention européenne des droits de l'Homme ;
- principe général de droit d'être entendu, qui fait partie intégrante des droits de la défense et est consacré aux articles 47 et 48 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union Européenne ;
- articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs ;
- articles 7 et 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;
- respect dû aux anticipations légitimes d'autrui ;
- principes généraux de bonne administration, en particulier de prudence, de soin et de minutie ;
- erreur manifeste d'appréciation."*

Verzoekster betoogt als volgt :

"La partie adverse prend l'ordre de quitter le territoire à l'encontre de la requérante au motif qu'elle « verblijft lager in het Rijk dan de termijn waartoe [zij] gemachtigd is door het visum of de visumverklaring

dat f die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art. 6, eerste lid, van de wet) », de sorte qu'elle estime qu'il convient d'appliquer le prescrit de l'article 7, 2°, de la loi du 15 décembre 1980.

Or force est de constater que, ce faisant, la partie adverse motive insuffisamment et inadéquatement la décision attaquée, de sorte que la décision attaquée est entachée d'erreur manifeste d'appréciation.

1. Premièrement, il est nécessaire de rappeler que, par son arrêt n° 148 962 du 30 juin 2015, Votre Conseil a jugé ceci : (...)

Ces enseignements de Votre Conseil doivent être lus à la lueur du droit à être entendu de la requérante, qui lui est garanti en vertu d'un principe général de droit de l'Union Européenne visé au moyen, droit dont le Conseil d'Etat a, dans un arrêt récent n° 230.257 du 19 février 2015, rappelé la portée et l'obligation corollaire incombant à cet égard à la partie adverse lors de la prise d'une décision susceptible de porter une atteinte défavorable au requérant : (...)

(C.E., arrêt n° 230.257 du 19 février 2015).

Le Conseil d'Etat ajoute dans ce même arrêt du 19 février 2015 qu'il existe dans le chef de la partie défenderesse une « obligation de rechercher les informations lui permettant de statuer en connaissance de cause. B lui appartient en effet d'instruire le dossier et donc d'inviter l'étranger à être entendu au sujet des raisons qui s'opposeraient à ce que la partie adverse mette fin à son droit au séjour et l'éloigné du territoire », étant donné que « seule une telle invitation offre, par ailleurs, une possibilité effective et utile à l'étranger de faire valoir son point de vue » (C.E., arrêt n° 230.257 du 19 février 2015).

Cette jurisprudence du Conseil d'Etat est d'ailleurs reprise par Votre Conseil (Voy. e.a. C.C.E., n° 148 536 du 25 juin 2015).

En l'occurrence, force est de considérer que la partie adverse n'a, premièrement, pas motivé la décision attaquée quant au risque de traitement inhumain et dégradant contraire à l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'Homme en cas de retour dans son pays d'origine au vu de l'ensemble des éléments déjà transmis par la requérante.

Et que, deuxièmement, elle n'a pas procédé à l'audition de la requérante, ni ne lui a donc offert, préalablement à la prise de décision, la possibilité matérielle de faire valoir ses arguments quant au risque de traitement inhumain et dégradant qu'elle encourrait en rentrant au Cameroun.

Or, d'une part, vu le rapport médical d'évacuation qui lui a été adressé le 2 novembre 2012 par le Centre National de Réhabilitation des Personnes Handicapées du Cameroun (Annexe 3), l'attestation de nécessité de soins à l'étranger du 30 juin 2014 du Docteur GUELA, exerçant au Centre Médical de l'Hippodrome à Yaoundé (Annexe 4), lesquels lui ont été transmis et ont conduit à la délivrance, par elle, d'un visa de type C à la requérante, ainsi que le rapport médical du 6 juillet 2015 du Professeur THIENPONT et du Docteur DELTOUR des Cliniques Universitaires Saint-Luc (Voy. Pièce 5) transmis en même temps que le courrier de demande de retrait de la décision de refus de séjour de Madame BOUJTAT, la partie adverse ne pouvait nullement ignorer la pathologie dont souffre Madame KAMGANG DJOUGANG, à savoir une perte complète d'autonomie à la marche sur gonarthrose tricompartimentale sévère affectant le membre pelvien doit suite à une Polio de type III, ni l'indisponibilité et l'inaccessibilité des soins qu'elle nécessite au Cameroun.

Et, d'autre part, dès lors qu'elle n'a à aucun moment entendu la requérante ni ne lui a offert la possibilité de faire valoir ses arguments quant à la persistance d'un risque actuel de traitement inhumain et dégradant en cas de rapatriement au Cameroun, la partie adverse ne lui a pas permis d'influencer sur le contenu de la décision attaquée, et a incontestablement méconnu les droits de la défense de celle-ci.

En effet, par une telle audition, la requérante aurait pu à l'évidence faire valoir la persistance du risque de traitement inhumain et dégradant qu'il existerait dans son chef en cas de retour au Cameroun.

Elle aurait ainsi fourni un certificat médical - type du Docteur S. DENEWETH du 24 novembre 2015 (Voy. Annexes 6), lequel fait état du risque d'évolution vers une « maladie totale » en cas d'arrêt de son traitement, les trois rapports médicaux du Docteur DENEWETH du 12 mai 2015, 3 août 2015 et 8 octobre 2015 (Voy. Annexes 7) ainsi qu'un rapport médical du 16 juillet 2015 du Professeur Gaétan STOQUART (Voy. Annexe 8) attestant tous de la nécessité d'interventions chirurgicales à venir et de la gravité de la pathologie dont elle souffre.

Autant d'indices qui font montre de ce que la pathologie dont souffre la requérante est encore bien vivace et que, vu l'indisponibilité et l'inaccessibilité des soins au Cameroun, qu'un rapatriement dans son pays d'origine engendrerait assurément un risque de traitement inhumain et dégradant.

Au vu des considérations qui précèdent, la partie adverse a, par la décision attaquée, méconnu les exigences les plus élémentaires de motivation formelle et matérielle des actes administratifs posés par les dispositions visées au moyen, ainsi que le principe général de droit d'être entendu.

Et a dès lors porté atteinte, par ricochet, au prescrit de l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'Homme.

Partant, le moyen est fondé."

4.2. Verzoekster verwacht een motivering in de bestreden beslissing in het licht van artikel 3 van het EVRM, gelet op haar medische toestand en verwachtte dat ze werd gehoord door de verwerende partij alvorens ze de bestreden beslissing trof. Verzoekster stelt dat ze bij haar gehoor door de verwerende partij zou hebben uiteengezet dat ze een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling in Kameroen. Ze wijst in dit verband op haar medische situatie, verwijst hierbij naar medische stukken die dateren van 2015 en stelt dat de medische zorgen voor haar pathologie onbeschikbaar en ontoegankelijk zijn in Kameroen.

4.3. Verzoekster heeft tot op heden geen aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend en heeft er steeds voor geopteerd om omwille van haar medische situatie (ingrepen n.a.v. polio aan de onderste ledematen), eerst verlengingen te vragen van haar visum en vervolgens verlengingen te vragen van de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten. Gelet op de motivering van de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer 214 881 en meer bepaald, *“een verlenging van verblijf kan niet toegestaan worden, aangezien uit het voorgelegde medisch type-attest van de specialist blijkt dat de verzorging kan verder gezet worden in het land van herkomst, dat betrokkene zich kan verplaatsen en kan reizen en dat er medisch geen tegenindicatie is voor een terugreis”*, ziet de Raad niet in welk belang verzoekster nog heeft bij het middel. Immers ligt aan de grondslag van bovenvermelde motivering een medisch type-attest van 21 september 2017 dat werd overgemaakt door verzoekster zelf en dat recenter is dan de medische attesten die verzoekster bij haar verzoekschrift in de zaak met rolnummer 185 407 heeft gevoegd. Een risico op een onmenselijke behandeling of straf omwille van haar pathologie kan dan ook niet langer worden weerhouden, te meer gezien verzoekster haar belang bij de behandeling van het beroep in de zaak met rolnummer 214 881 niet heeft aangetoond. De Raad ziet ook niet in welk belang verzoekster nog heeft bij haar grief dat ze niet werd gehoord door de verwerende partij omtrent haar pathologie, waarbij ze medische attesten zou verstrekken die dateren van 2015.

Het enig middel is onontvankelijk.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd en het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden de vorderingen tot schorsing, als accessorium van de beroepen tot nietigverklaring, samen met de beroepen tot nietigverklaring verworpen.

6. Kosten

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep in de zaak met rolnummer 214 881 ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolrs. 185 407 en 214 881 worden gevoegd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden in beide beroepen verworpen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, in de zaak met rolnummer 214 881 komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA